Greece & Rome, Vol. 52, No. 1 © *The Classical Association, 2005. All rights reserved*
doi:10.1093/gromej/cxi006

SOME SAPPHIC AND ANACREONTIC VERSES

By CHRISTINE LUZ and ARMAND D'ANGOUR

Tell me, thou star, whose wings of light
Speed thee in thy fiery flight,
In what cavern of the night
  Will thy pinions close now?

Tell me, moon, thou pale and grey
Pilgrim of heaven's homeless way
In what depth of night or day
  Seekest thou repose now?

Weary wind, who wanderest
Like the world's rejected guest,
Hast thou still some secret nest
  On the tree or billow?

ὠράνω κέλης, πτερύγεσσιν ὦκα
πυρφόροισ', ὦ ἄστηρ, πτάμενος, τόδ' εἶπε,
ἐν τίοισι βένθεσι δηὖτε κείσῃ,
νύκτος ἐρέμνας;

ὦπλανάτας αἰθερίοισ' ἐν οἴμοις,
ἐστίας ἄτερ, πολία σελάννα,
ἀμέρας ἢ νύκτος ἐν ἀγκάλαισιν
  ἔλλαχες ὕπνον;

ἄμμορος γᾶς ἐξελάθεις ἄλησθα,
σαῖσι κεκμήως, ἄνεμε, πνόαισιν·
ἔστι τοι φύλλων λέχε', ἤ τι πόντω
  κεῦθος ἔχει σε;

P. B. Shelley

Ein Fräulein stand am Meere,
es seufzte lang und bang;
es rührte sie so sehre
der Sonnenuntergang.

Mein Fräulein, sei'n Sei munter,
es ist ein altes Stück:
hier vorne geht sie unter,
und kehrt von hinten zurück!

ἐφ' ἁλὸς κόρη ποτ' ἔστη,
δάκρυον χέουσα πικρόν·
στεναχοῦσα πόλλ' ἐδήχθη
καταδύντος ἠλίοιο.

τίποτ', ὦ κόρη, σε τείρει;
τόδε γὰρ παλαιόν ἐστιν·
καταδύεται μὲν ἄντην,
ἐπιτέλλεται δ' ὄπισθεν.

H. Heine

A maid stood by the seashore,
she sighed in deepest sorrow;
it pained her so to witness
the setting of the sun.

Maid, you need fret no longer;
it is an ancient story:
the sun sets here before you
and comes back up behind.

https://doi.org/10.1093/gromej/cxi006 Published online by Cambridge University Press